

## DEĞERLİ BÜYÜĞÜM VE EĞİTİM DESTEKÇİMİZ

Babam beni elimden tutup, bu binaya geldiğimizde henüz çok küçüktüm. Beyaz yakalı mavi elbiseli kız öğrencilere hayran hayran bakan şaşkın bir sınıf dolusu küçük kızdık. Sınıf duvarları tuğladan örülüydü; büyük, temiz ve düzenli bir binada herkesin ne kadar ciddi ve güven verici olduğunu hatırlıyorum. Sonradan anladım ki hemşire, ebe yetiştiren, küçük yaşta bizi hayata hazırlamaya çabalayan bir yer, böyle ilkeli, ciddi ve güven verici olmalıymış. Çünkü bizler 17-18 yaşında mezun olup başkalarının hayatlarına karışıyorduk, sağlığıyla ilgili kararlar alıyorduk.

Arkadaşlarımı düşünüyorum; çoğumuz alt ya da orta gelirli ailelerin ya da kırsal kesimden gelen kız çocuklarıydık. Ailelerimiz “benim kızım, Sağlık Mesleğe gidiyor” derlerken pek gururlanırlardı da biz anlayamazdık. Mezun olduğumuzda tüm bu anlaşılmayan konular tek tek yerini bulmaya başladı. Mesleğe hazır, yaşça küçük ama öğrenmeye hep aç, dinamik heyecanlı birer sağlık personeli olarak çalışmaya başladık. Farkında mıydınız bilmiyorum ama birçok aile ve kız çocuğunun sosyo- ekonomik durumunda devrim yarattınız. Bu kırmızı tuğlalı kocaman evden ayrıldığımızda hepimiz meslek sahibi olmuştuk. Okul binası bir eğitim bağışının ötesinde; birçok aileye, anneye, babaya, kız çocuklarının yaşamına maddi manevi dokunan kocaman bir olaydı. Hayatı mücadeleyle özdeşleştirmenizi şimdi daha iyi anlıyorum. Çünkü bizler mezun olunca maddi manevi hazırдық mücadeleye. Mesleğimizden aldığımız gücümüz, birikimlerimiz bizi hayattan korkutmuyordu artık.

Yine okulumdayım. Bahçede voleybol oynarken dizleri parçalanan o küçük kıızı arıyorum. O kız sizin sayenizde yine burada bu defa öğretmen olarak. Okul binasına bakıyorum ve yıllarca değişmeyen o heybetli yapı, Turgut Işık Sağlık Meslek lisesi benim için. Adınızın ardından gelen değişiklikler olmuş elbet ama öyle bir adınızla özdeşleşmiş ki, tüm şehir neredeyse adınızla anıyor okulu ve yine aynı yerinde. Bizler büyüdük, değiştik, çalıştık, sağlık personeli olmanın dışında farklı mesleklere bile sahip olduk. Özellikle eğitimi, ekonomik özgürlüğüne kavuşmuş birçok kadın şuanda sizin sayenizde hayatın içinde dimdikler. Ben şimdi otuz beş yaşındayım, şairin dediği gibi yolun yarısında. Yine mezun olduğum okulumdayım ve öğretmenlik yapıyorum. Zaman içinde değişmeyen tek şey ne burada biliyor musunuz? Hala hiçbir yerde olmayan özgün duvarları ile tüm heybetiyle kırmızı tuğlalı binanın birçok ailenin ve çocuğun gözünde hala umut dağıtıyor olması, meslek bilinci dağıtıyor olması. Var olan sistemin umut pazarlayan dünyasında, siz gerçekten birçok aileye umut olan bir binayı eğitime armağan ettiniz, bunun için size minnettarım.

Sağlık eğitimine verdiğiniz bu destekle bu okuldan mezun olan ve ülkenin birçok yerinde fedakârca çalışan sağlık personeli yetişmektedir. Bir Türk kadını olarak, eğitime verdiğiniz bu destekle birçok hayata ne kadar güzel dokunduğunuzu, mücadele edebilen ve yılmayan nesiller yetiştirmeye destek olduğunuzu ve size minnettarlığımı son kez yine vurgulamak istiyorum. Çok teşekkür ederim.

A. K.

1998 Ebelik bölümü mezunu

Turgut Bey'e selam olsun.

Sizinle aynı dönemde bu dünyada karşılaşamadık. İlk olarak adınızı, şuan da icra ettiğimiz mesleğimizin temellerini attığımız ve sizin bu ülkeye armağan ettiğiniz okulumuzun kırmızı tuğlalı duvarlarında gördük. Gençlik aklıyla ilk düşündüğüm şey; çok zengin olduğunuzdu. Yıllar geçtikçe bu zenginliğin sadece maddi boyutta olmayıp sizin koca yürekli bir insan olduğunuzu anladık. Hayatınızı merak edip araştırmaya başladıkça bu küçük ilde sizin gibi çok büyük bir adamın dünyaya gelip, ülkemiz adına kuşaktan kuşağa aktarılacak eserler bıraktığınıza şahit olduk. Dedim ya; gençlik zamanlarımızda hayatta en önemli şeyin para kazanmak ve dilediğimiz her şeye sahip olmak olduğunu düşünürken, yıllar geçip yetişkinliğe ulaşip meslek sahibi olduğumuzda, para kazanmanın değil insan kazanmanın çok daha önemli olduğunu öğrenmiş olduk. Bugün ben dahil yüzlerce sahil emekçisi adınızı taşıyan okulda bir dönem bulunup o sıralar da oturup koridorlarda dolaştı. Bizlere öyle büyük bir eser bıraktınız ki bu mahcubiyetimizi sizin gibi çok çalışarak ve mesleğimizi layıkıyla yerine getirerek gidermeye çalıştık. Ülkemizin refah seviyesini yükseltmede büyük rol oynayan holdinginizin ilk temellerini attığınızda hangi duyguları yaşadığınızı, hayalleriniz neler olduğunu, yıllar içinde yapmayı planlayıp da yapamadığınızı düşündüğünüz şeylerin olup olmadığını çok merak ediyorum. Bizlerin hayatta dahi olmadığı o yıllarda çağdaşlığımız ve ileri görüşlülüğünüz sayesinde bugün bile adınız ölümsüzlüğünü koruyor. Yetiştirdiğiniz evlatlar bu ülkeye tıpkı sizin gibi hizmet etmeye devam ediyorlar. Sizinle aynı dönemde yaşamak, önünüzde saygı ile eğilmek ve şükranlarımı sunmak isterdim.

Kıymetli büyüğüm, sizinle aynı şehirde doğduğum, adınızı taşıyan okulumuzda eğitim gördüğüm ve bugün size bu mektubu yazabildiğim için kendimi çok şanslı hissediyorum. Nasıl ki milyarlarca kilometre uzaklıkta ve uzun zaman önce sönmüş bir yıldız hala gecelerimizi aydınlatıyorsa, sizin de yıllar önce bu ülke için yaptıklarınız bugün büyük bir parlaklıkla yolumuzu aydınlatıyor.

2010 Yılı Acil Tıp Teknisyeni

C ÇI

## Turgut Işık Beyefendi'ye

Ben Turgut Işık Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi Hemşirelik bölümü 2015 mezunlarından S. Ç. Eğitim ve sağlık alanındaki özel merakınız ve okulumuza yapmış olduğunuz katkılar için size öncelikle kendi adıma sonra da oradan mezun olmuş ve olacak tüm sağlık ekibi adına teşekkürlerimi en içten dileklerle sunuyorum. Hayatınızı incelediğimde kendini sürekli yenilemiş, mevcut kazanımların üzerine sürekli yenileri eklenmiş, bu gelişmeler esnasında da takım ruhundan asla vazgeçmemişsiniz. Kendi adıma başarınızın bu denli azalmaksızın sürekli artmasının ve genç kalmasının sebebini aile bağlarınıza ve ekip çalışmasına verdiğiniz öneme bağlıyorum. Hayatınız tıpkı bizim okulumuz gibi aslında. Bizlerde mesleğimizde en iyi olmak adına bazı pozitif ilimleri öğrenmekten geri kalsakta çok küçük yaşta giriyoruz mutfağa... Hırpalanıyoruz, öğrenmeye çalışıyoruz. Kendimize gücümüz yokken, aynanın karşısına geçip kendimize gülümsemeyi bile çok görürken o gözü yaşlı, aciz ve hasta bedenlerin yüzünde kocaman bir gülümseme oluyoruz. Kimimiz bir gülümseme oluyor hastasına, kimimiz yeniden çalışan bir kalp... Belki bir evde daha ışık yanar, bir ocak daha tüter, bir yüz daha güler, bir gözyaşı daha durur ve bir yara daha kapanır diye küçücük bedenimize rağmen kalplerimizi öyle büyüttü ki bu meslek, o kadar çok kişiyi misafir etti ki bu kalpler... Evet efendim bu yazdıklarım sizin eğitim ve sağlığa olan ufacık bir merakınız ve meylinizle başlamıştı ama şu an görülüyor ki sizin bu okula olan katkılarınız gözyaşlarını gülmelere, karanlıkları aydınlığa, sönmüş ocakların tekrar yanmasına sebep oldu. Haklısınız Turgut Bey. Sizin "Penceremiz" adlı demeçinizde yer aldığı gibi "Hayat bir mücadele değil, mücadele hayattır." Hayata kağıt ve fabrika bazında baktığımızda bu yeterli bir felsefedir. Fakat işin içine eğitim ve sağlık yani "insaniyetin ta kendisi" olan sektörler girdiğinde sizin sözünüzü ben de kendi penceremden yorumlamak istiyorum: "Hayat bir mücadele değil, hayat bir teavündür." ve bizim mesleğimiz, bu okulun özü, esası, can damarı; birilerine daha ulaşabilmek, bir cana daha dokunmak, birilerine hemşire (kız kardeş) olabilmektir. Bir kısmımız bu hizmetini acil sahalarda, bir kısmımız ise servislerde yerine getirir de amaç aynıdır. Bu sözlerimi sizin kendi hayatınızda uygulamış olduğunuz ve ailenize de benimsetmiş olduğunuz düsturdan hareketle söylüyorum. Evet Turgut Bey, hayat bir cidal değildir. Hele söz konusu insan hayatı ise asla değildir. Bununla birlikte cidal de hayat demek değildir. Çünkü biz sağlık fedailerinin en temel ve birinci gayesi; kusursuz bir sanat eseri olan insan bedeninde ve ruhunda meydana gelen problemleri yine o sanat eserinde yer alan organları birbirine yardım ettirmek suretiyle gidermektir.

Turgut Bey,

Sözlerimi burada noktalarken maddi ve manevi birikiminizi mücadelelerle dolu bir hayatta heba etmek yerine, canları iyileştirmek üzere fedai yetiştiren ve önce yardım beklemek yerine önce yardım etmek ilkesiyle bugünlere kadar gelen okulumuza harcadığınız tüm emekleriniz için tekrar şükranlarımı sunuyorum size. Hemşire; aklıyla görür, yüreğiyle hisseder ve bilgisiyle yaşatır. Buradan sizin vasıtanızla meslektaşlarım ve kıymetli arkadaşlarıma da küçük bir mesaj:

Bir sağlıkçı yüreğiyle hisseder. Manayı maddeye heba ettirmemek dileğiyle...